

МС РИБІК:

У нинішньому «Динамо» всі викликають симпатію!

ТЕТЯНА СІРЕНКО

Відомий шоумен Сергій Рибік (більше відомий як МС Рибік) уболіває не лише за «Динамо» (Київ), а й за своїх друзів, адже товаришує з багатьма футболістами. Про те, які вони поза футбольним полем, а також багато іншого він розповів в інтерв'ю офіційному клубному журналу.

- Сергію, перше питання традиційне: коли почали вболівати за «Динамо» (Київ)?

- Коли я був маленьким, у мене над ліжком висів плакат із зображенням команди 1986 року, яка виграла все, що можна було. Дуже пишався нею, адже «Динамо» представляло Київ та було найсильнішим у Радянському Союзі. З тих часів звик, що «Динамо» – №1, і всі перемоги команди на внутрішній арені почав сприймати як належне, через що набагато рідше відвідував стадіон та загалом доволі холодно ставився до футболу. Коли ж домінуючим клубом в Україні став «Шахтар», у мені заграло самолюбство – мовляв, якщо я знову почну активно вболівати за «Динамо», то воно повернеться на лідерські позиції. Ось так останні шість років я є палким шанувальником «Динамо», і нарешті на шостий рік воно заграло (посміхається).

- Який із сезонів в історії клубу є найбільш пам'ятним для вас?

- Як я вже сказав, у пам'яті відклався 1986 рік, який став тріумфальним для «Динамо» на всіх фронтах. Незважаючи на те, що мені було лише дев'ять років, дуже добре пам'ятаю емоції, які довелося пережити тоді. Також приємно згадати й матч проти «Спартака» в Лізі чемпіонів, коли «Динамо», поступаючись із різницею в два м'ячі, змогло вирвати перемогу (сезон 1994/1995 – прим.), і голи у ворота «Барселони», коли кияни двічі розгромили грізного суперника (сезон 1997/1998 – прим.), і, звичайно ж, вихід до півфіналу Ліги чемпіонів та прикру поразку від мюнхенської «Баварії» за крок від фіналу (сезон 1998/1999 – прим.). Це були роки, коли команда демонструвала найкращу гру за моєї пам'яті, і я сподіваюся побачити ще кращі результати в майбутньому.

- Останні роки в «Динамо» був непростий період, результати команди зовсім не тишили. Як ви вважаєте, що це було – перенасичення перемогами на внутрішній арені, зміна поколінь чи щось інше?

- Варіант, що хтось наврочив, ми відкидаємо, оскільки відразу стільки людей зурочити неможливо. На мій погляд, річ у тім, що в певний момент керівництво клубу не захотіло розлучитися з ветеранами, знайшовши для них усіх певні посади у структурі клубу. Натомість потрібно було запросити на їхнє місце людей-професіоналів з тих чи інших питань. Час спливає, виникає потреба в молодих енергійних спеціалістах. За прикладами далеко ходити не треба – усі ми бачимо зараз, як успішно, з новими ідеями та поглядом на футбол працює 40-річний Сергій Ребров, який прийшов замість 61-річного Олега Блохіна.

- Але при цьому ми всі бачили, як Олег Блохін успішно працював із національною збірною, з якою вийшов до чвертьфіналу Кубка світу в 2006 році...

- Насправді, це для мене залишається приємною загадкою. Так, Блохін – великий гравець, але той успіх на чемпіонаті світу – мабуть, єдина світла пляма в його тренерській біографії. Усе, що він робив потім, завершувалося провалом – ФК «Москва», одеський «Чорноморець», «Динамо». Мені сподобалося, як вчинив Валерій

Газзаєв після поразки від «Шерифа» в Лізі Європи – сам подав у відставку. Ось це чоловічий вчинок! А коли ти тримаєшся за своє місце, бачиш, що команда грає відверто погано, без мотивації, потрібно знайти в собі мужність піти.

- За рахунок чого, на ваш погляд, «Шахтар» останні п'ять років не підпускав «Динамо» до першого місця в чемпіонаті України?

- У структурі «Шахтаря» підібралися дуже вправні менеджери, плюс, як би я не ставився до тренера нашого принципового суперника, але Мирча Луческу, який працює з командою вже десять років, є дуже хорошим спеціалістом. Свого часу, коли «Шахтар» не демонстрував тієї гри, якої очікували керівництво та вболівальники, йому продовжували довіряти й він дав результат. У «Динамо» ж відбувалася справжня катавасія на тренерському містку: за цей час у команді десять разів змінювалися наставники! Звичайно, подібні пертурбації не могли не позначитися й на грі «Динамо».

- Після того, як пішов Олег Блохін та біля керма став Сергій Ребров, поліпшилися й гра, й, що найголовніше, результати. За рахунок чого, на ваш погляд, Реброву вдалося досягти настільки різких змін?

- Перш за все, за рахунок знання англійської мови. Коли ти спілкуєшся з легіонерами без допомоги перекла-

дача, ти можеш донести свої думки повністю, не перекручуючи їх. Коли ж між вами виникає третя людина, без якої неможливо зрозуміти один одного, часто виникають певні непорозуміння. По-друге, футболісти, особливо молоді, бачать, що Ребров – молодий тренер, який учить разом із ними. На відміну від того ж Блохіна, він розмовляє з футболістами на рівних, а з Олександром Шовковським та Олегом Гусевим не один рік грав в одній команді. Осць це й дозволяє йому знайти спільну мову з футболістами.

- Ви є шеф-редактором одного з глянцевого журналу та за службовим обов'язком спілкувалися з гравцями та тренером «Динамо». Також кілька футболістів є й серед ваших близьких друзів. Чи відрізняється спілкування з ними в неформальній обстановці від того, яке відбувається на диктофон?

- Загалом, не скажу, що є велика різниця. Але, звичайно, у неформальній обстановці хлопці можуть розповісти тобі всі таємниці, коли ж з'являється диктофон, вони вже підсвідомо контролюють себе: що говорити, а що – ні. Це природно, адже будь-яке сказане слово може згодом вилізти тобі боком – чи то призвести

до штрафу від керівництва клубу, чи то негативно позначитися на репутації, власній або клубу.

- Чи доводилося вам спілкуватися з представниками руху ультрас?

- Коли я був маленьким, цей термін прирівнювався виключно до хуліганів. Глибоко же зацікавився я темою ультрас після перегляду документального фільму «Останній аргумент», який фанати зняли про український футбол, місце «Динамо» (Київ) у ньому, стосунки різних фан-груповань тощо. Тоді

мені дуже сподобалася їхня згуртованість у підтримці своєї команди, і можу сказати, що зараз я ставлюся до них із великою повагою. А деяким із них, хто зараз на сході захищає країну на передовій, узагалі мій низький уклін!

- Як ви вважаєте, чому за кордоном футболіст у 17 років уже грає на найвищому рівні, а в нашій країні мінімум до 20 років вважається молодим та перспективним?

- Донедавна в мене було цьому одне пояснення: за кордоном футбольні школи працюють краще за

наші. Погодьтеся, в Україні серед нішньої молоді дуже важко знайти справжній талант, як свого часу було з Шовковським, Шевченком чи Ребровим, які заграли на високому рівні вже в 17-18. Саме тому для вітчизняних клубів простіше було придбати іноземця, нехай і не найвищого рівня, якого відразу ставили до основного складу, в той час як власний вихованець утрачав бажання тренуватися та доводити свою спроможність грати в основному складі, адже його місце вже було зайняте. Зараз же ситуація змінилася, й «допомогла» в цьому не найкраща політична та економічна ситуація в Україні. Висококласні іноземці не хочуть їхати до нас, тому тренери змушені залучати до команд власних вихованців, аби «освіжити» склади.

- Що ви вважаєте найбільшим злом у сучасному футболі?

- Напевно, це договірні матчі. Про них публічно мало говорять, але вони є, причому й за кордоном також – в Італії, приміром, кілька років тому навіть такого гранда, як «Ювентус», було

відправлено до другого дивізіону. На щастя, про «Динамо» нічого подібного не знаю, й, чесно кажучи, не хотілося би знати (посміхається). Також, на мій погляд, потрібно зробити футболістам зарплати, які відповідали б їхньому внеску в командний успіх. Якщо ти провідний гравець, на полі найкращий у кожному матчі, будь ласка, отримуй чесно зароблені гроші. Але якщо ти сидиш на лавці для запасних та виходиш на поле час від часу, тоді вибачай.

- Кого ви можете виокремити з нинішнього складу «Динамо»?

- Перш за все, це Андрій Ярмоленко. Зараз багато хто «відправляє» його до європейських топ-клубів, і особисто мені буде шкода, коли цей перехід нарешті відбудеться, адже ми з ним добре товаришуємо, ходимо один до одного на дні народження тощо. Але, в той же час, я розумію, що це буде новим кроком у його кар'єрі, необхідним для зростання у футбольному плані. Ще один гравець, якого хотілося би виокремити, – це Олександр Рибка. Доволі швидко йому вдалося вийти на

високий рівень, що він демонстрував колись у «Шахтарі», хоча через дискваліфікацію був два роки поза футболом. Високий клас Шовковського не обговорюється, новими барвами засяяла гра Ленса та Сидорчука, серед молодих гравців подобається голкіпер Георгій Бушан... Загалом, можна назвати всіх футболістів, у нинішньому складі немає гравця, до якого була б якась антипатія.

- Багато футболістів кажуть, що, погравши в «Динамо» (Київ), уже не зможуть виступати за жоден інший клуб. А ви можете уявити себе вболівальником якої-небудь іншої команди?

- Відповідь однозначна – ні. Навіть більше скажу – я рідко буваю на стадіоні, коли навіть грає національна збірна України! При цьому я, звичайно, уболіваю за команду й дуже переживав, коли наші хлопці програли Франції. Але якщо на матчі «Динамо» я за першої ліпшої нагоди йду на трибуни стадіону, то виступи збірної дивлюся по телевізору.

Arber

ОФІЦІЙНИЙ ПОСТАЧАЛЬНИК
ДИЛОВОГО ОДЯГУ ФК «ДИНАМО» КИЇВ

ТРК «КАРАВАН»
ТРЦ «АЛАДДІН»
ТРЦ «КВАДРАТ»
ВУЛ. АРТЕМА, 12
ТРК «ОCEAN PLAZA»
ТРК «DREAMTOWN»
ВУЛ. МЕЖИГІРСЬКА, 3
ВУЛ. ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКА, 114
ТРЦ «SKY MALL»
ТРЦ «KOMOD»
ТЦ «ARKADIA» ОСОКОРКИ
ТЦ «ARKADIA» БОРЩАГІВКА